

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 279/06-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. T. D., K., zastúpenej advokátkou JUDr. Ľ. B., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 3, čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 13 ods. 1 písm. a) s poukazom na čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky postupmi Okresného súdu Košice II a Krajského súdu v Košiciach a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. T. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2006 doručená sťažnosť MUDr. T. D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 3, čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 13 ods. 1 písm. a) s poukazom na čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy postupmi Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“).

Sťažovateľka prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Po získaní nových dôkazov uvedených v znaleckom posudku (...), ktorý vypracoval MUDr. M. M. (...) bol v zmysle § 228 odseky (a) a (b) zákona 99/1963 Zb. požiadaný okresný súd Košice II o obnovu súdneho konania (...) proti rozsudku 28 C 372/01-51 zo dňa 6. 11. 2002 (...)

V tomto súdnom spore žalobkyňa M. T. (...) mňa žalovala o neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

Tieto nové dôkazy, týkajúce sa chýb žalobkyne, ktorých sa dopustila v zdravotnej dokumentácii, boli v procese na Krajskom súde v Košiciach a Okresnom súde Košice II opomenuté, hoci v našich podaniach boli riadne označené a dožadovala som sa, aby ich súd zabezpečil. (...) Dôkazy na moju obhajobu, výpisy zo zdravotnej dokumentácie podľa § 16 odsek (5) vtedy platného zákona 277/1994 Z. z. mal zabezpečiť súd. Týmto súd porušil aj § 18 zákona 99/1963 Zb. tým, že nezabezpečil mi rovnaké možnosti na uplatnenie práva na predloženie dôkazov. Hoci nás súd v (Dôkaze 37) vyzval na predloženie dôkazov a môj právny zástupca ich v (Dôkaze 38) riadne označil a na súdne pojednávanie sa dostavili aj dvaja svedkovia (Dôkaz 39), súd ich nevypočul a bol vynesovaný rozsudok 28 C 372/01-05 (Dôkaz 40).

Tento znalecký posudok (Dôkaz 45) som si musela zabezpečiť na vlastné náklady.

Okresný súd Košice II v uznesení 14 C/176/2004-35 zo dňa 13. 10. 2005 (Dôkaz 55) obnova konania zamietol zopakovaním dôvodov z pôvodného rozsudku 28 C 372/01-05 zo dňa 6. 11. 2002. (Dôkaz 40)

Odvolanie na Krajský súd v Košiciach (Dôkaz 56) bol v uznesení 1 Co/429/2005-52 (Dôkaz 57) taktiež zamietnuté. Krajský súd v uznesení na strane 3 prvý odsek argumentuje tým, citujem, že v liste o okamžitom zrušení pracovného pomeru (Dôkaz 34) musí byť jednoznačne zrejmé akým konkrétnym konaním a v ktorom čase sa ho zamestnanec dopustil. Uvedené tvrdenie Krajského súdu (...) je v rozpore s § 55 vtedy platného zákonníka práce 65/1965 Zb. a s § 55 odsek (3) zákona 277/1994 Z. z. o povinnosti zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach v súvislosti s vykonaním lekárskeho povolania. (...)

Oba súdy Okresný aj Krajský požadovali od mňa vysokú náročnosť na vymedzenie dôvodov výpovede, aby obsahoval aj čas uskutočnenia dôvodu, kedy sa to stalo. (...)“

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka podrobne uviedla v čom vidí porušenie svojich označených práv a v závere sťažnosti navrhla ústavnému súdu, aby vyslovil nález, že postupom okresného súdu a krajského súdu boli porušené jej označené práva.

Keďže sťažnosť sťažovateľky neobsahovala náležitosti požadované ustanovením § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľku 10. júla 2006 vyzval na odstránenie nedostatkov sťažnosti. Vo výzve doručenej jej právnej zástupkyňi 14. júla 2006, ústavný súd poučil sťažovateľku o tom, čo musí obsahovať petit sťažnosti (návrh na rozhodnutie), ktorým je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd viazaný.

Na základe tejto výzvy právna zástupkyňa sťažovateľky doručila 27. júla 2006 ústavnému súdu podanie označené ako „*Dodatok č. 1 k sťažnosti*“, v ktorom upresnila petit sťažnosti takto:

«Navrhujeme, aby ústavný súd podľa čl. 127 odsek (1) Ústavy SR vyslovil nález; že postupom Okresného súdu Košice II a Krajského súdu v Košiciach bol porušený:

1, Čl. 2 odsek (3) Ústavy SR, tým, že súd v rozsudku 28 C 372/01-05 vyžadoval od žalovanej vysoký stupeň konkretizácie dôvodov výpovede, ktoré zákon č. 65/1965 Zb. v § 55 neprikazujú ako povinnosti.

2, Čl. 2 odsek (3) Ústavy SR tým, že súd druhou vetou rozsudku 28 C 372/01-05 „... a pracovný pomer uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovanou na základe pracovnej zmluvy zo dňa 1. 5. 1996 trvá.“ je v rozpore s § 64 zákona č. 65/1965 Zb. keď súd uložil povinnosť, ktorú zákony 65/1965 Zb. a 311/2001 neukladajú, že zamestnávateľ je povinný trpieť vznik alebo trvanie pracovného pomeru na základe rozsudku súdu.

3, Čl. 12 odsek (1) a (4) Ústavy SR tým, že žalovanou uplatnená jej zákonná povinnosť podľa § 55 odsek (3) zákona 277/1994 Z. z., je v rozsudku 28 C 372/01-05

posúdená ako nesplnenie náležitosti výpovede podľa § 55 v zákone 65/1965 Zb. (Rozpor dvoch zákonov).

4, Čl. 47 odsek (3) Ústavy SR tým, že žalovaná nebola na súde „rovná“ účastníčka sporu, keď nebola podľa § 124 zákona č. 99/1963 Zb. a § 55 odsek (4) zákona č. 277/1994 zbavená povinnej profesionálnej mlčanlivosti.

5, Čl. 48 odsek (2) ústavy SR a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (...) tým, že žalovaná na súde nemala právo vyjadriť sa ku krivému obvineniu žaloby (...)

6, Čl. 2 odsek (3) Ústavy SR tým, že rozsudkom 28 C 372/01-05 slobodne uzavretá pracovná dohoda na určitú dobu podľa § 29 a § 30 zákona 65/1965 Zb. bola po uplynutí termínu jej platnosti podľa § 42 odsek (2) a § 50 zákona 65/1965 Zb. súdom určená ako platná.

7, Navrhujeme, aby Ústavný súd v zmysle Čl. 125 odsek (1) vyslovil nález, že § 55 odsek (3) zákona 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti (povinná mlčanlivosť lekára) je v rozpore s § 55 zákona 65/1965 Zb. zákonníka práce (nezameniteľný dôvod výpovede).»

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľky.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv uznesením okresného súdu zo 6. novembra 2002 v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 372/01, ústavný súd odmietol ako neprípustnú.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh (sťažnosť) nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že o rovnakej sťažnosti sťažovateľky už rozhodol uznesením sp. zn. III. ÚS 254/04 z 25. augusta 2004 tak, že ju odmietol.

Sťažovateľka teda namietala v tejto sťažnosti opätovne porušenie svojich základných práv uznesením okresného súdu zo 6. novembra 2002 v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 372/01, tak ako v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 29. júna 2004, o ktorej už ústavný súd rozhodol (rozhodnutie č. k. III. ÚS 254/04-23 z 25. augusta 2004).

Vzhľadom na tieto okolnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

2. Tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv postupmi okresného súdu a krajského súdu, ústavný súd odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ak ústavný súd, primerane aplikujúc ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde a príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, poučí sťažovateľku o jej procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy s cieľom poskytnúť jej plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jej základných práv a slobôd a poučí ju aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľky výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať. V prípade nerešpektovania uvedenej

povinnosti sťažovateľkou ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka napriek tomu, že v konaní pred ústavným súdom bola kvalifikovane zastúpená advokátkou, po výzve ústavného súdu z 10. júla 2006 nedoplnila sťažnosť vo vzťahu k namietanému rozsudku krajského súdu z 20. mája 2003 sp. zn. 17 Co 59/03 (sťažnosť je v tejto časti totožná s jej predchádzajúcou sťažnosťou z 29. júna 2004, o ktorej ústavný súd už uznesením č. k. III. ÚS 254/04-23 z 25. augusta 2004 rozhodol), uzneseniu okresného súdu z 28. februára 2006 sp. zn. 1 Co 429/05 a uzneseniu krajského súdu z 20. mája 2003 sp. zn. 17 Co 59/03 tak, aby obsahovala zákonom predpísané náležitosti.

Sťažovateľka v tejto časti sťažnosti neuviedla úplný, jasný a zrozumiteľný návrh na rozhodnutie vo veci samej (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ktorým je ústavný súd v rámci konania o sťažnosti viazaný. V návrhu na rozhodnutie (petite) nie sú označené právoplatné rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu, ktorými mali byť porušené základné práva sťažovateľky okresným súdom a krajským súdom (okrem uznesenia okresného súdu sp. zn. 28 C 372/01 zo 6. novembra 2002).

Preto ústavný súd jej sťažnosť v tejto časti odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2006